

лаха на трѣното да приѣмни храна та да не са
загубѣатъ, но вѣше са премѣнало времѣто, за-
що нити ти можаха да мѣ дадѣтъ, и тѣи
оумраха сѣчкитѣ съ чрѣвото на ѣдно, защото
не го храниха.

52. Р Я З Я И Ч Н Ы І О Т О Р І Я .

1. МОЛЧАЛИВА МОЛБА.

На ѣдно момчѣ вѣха мѣ зарачали да не ѣщи
нищо на трапѣзата. Вдѣнъ пѣть го заборавиха
и не мѣ дадоха ѿ ѣдно ѣстіе, а то посѣгна
та зѣ соль и а годѣ напредѣ си: ти го по-
пытаха: за що ти ѣ солта; а то рече: да
посола ѣстіето дѣто ще ми дадѣте. 2. И на ѣдно
момиченце пакъ тѣи вѣха зарачали, и заборави-
хиха веднѣждъ та не мѣ дадоха ѿ ѣдно ѣстіе;
а то си прострѣ раката та показваше съ прѣ-
статъ си и дѣмаше: ѿ този ми дадохте, и
ѿ този и ѿ този... ачи прискѣчаше онози
ѣстіе ѿ коѣто не вѣ гѣло. Тогѣзи го видѣха и
го попытаха: а ми не чи ли дадоха и ѿ този;
а то рече: не. Ти са засмаха за оумната тѣзи
молба и мѣ дадоха. 3. Воздѣржаніе. Яда карій-
ската царѣца, провѣди Александрѣ много ѣх-
бави ѣстіа и повари (ахчи) ѣскѣснѣи а той
ги варна на задѣ и рече: азъ ѣмамъ твѣрдѣ
дѣбры повари ѿ оучительтѣ мой леонѣда, за
плѣдне, многото ношно варѣніе а за вѣчарѣ,
мѣлкото плѣднѣваніе. 4. Раздѣліе между ециѣ и